

Príhovor Svätého Otca Františka k účastníkom stretnutia, ktoré zorganizovala Pápežská rada pre pastoračiu migrantov a cestujúcich pod názvom: „Cirkev a Rómovia: hlásať evanjelium na perifériách.“

Klementínska sála

Štvrtok, 5. júna 2014

Drahí bratia a sestry,

pri príležitosti Svetového stretnutia biskupov promótorov a národných riaditeľov pastoračie Rómov vás všetkých vítam a srdečne pozdravujem. Ďakujem kardinálovi Antoniovovi Maria Vegliò za jeho úvodné slová. Témou Vášho zasadanie je: „Cirkev a Rómova: hlásať evanjelium na perifériách“. Touto témou sa predovšetkým pripomína vzťah medzi spoločenstvom Cirkvi a rómskym ľudom, dejiny vzájomného spoznávania a stretnutia. A ďalej je tu výzva pre dnešok, ktorá sa týka bežnej pastoračie i novej evanjelizácie.

Rómovia sa častokrát nachádzajú na okraji spoločnosti a neraz sa na nich hľadí s nevráživosťou a podozrievaním. Spomínam si, ako sa mnoho krát tu v Ríme stávalo, že keď nastúpili do autobusu nejakí Rómovia, šofér povedal: „Pozor na peňaženky!“. Aká neúcta.

Možno mal pravdu, ale je to neúcta... Rómovia sú zriedkakedy zapojení do politických, ekonomických a sociálnych dynamík daného regiónu. Vieme, že ide o spletitú skutočnosť, ale zaiste aj rómsky ľud je povolaný k tomu, aby prispieval k spoločnému dobru. To je možné prostredníctvom vhodných programov spoluzodpovednosti, plnenia si povinností a podporou práv každého. Medzi príčinami, ktoré v dnešnej spoločnosti spôsobujú v istej časti populácie stav chudoby, môžeme uviesť nedostatok výchovno-vzdelávacích štruktúr pre kultúrnu a profesionálnu formáciu, ťažko prístupnú zdravotnú starostlivosť, diskrimináciu na trhu práce a nedostatok dôstojného bývania. Hoci tieto zranenia zasahujú celé prostredie spoločnosti a všetkých bez rozdielu, práve najzraniteľnejšie skupiny sa najľahšie stávajú obeťami nových foriem otroctva. Ide o ľudí, ktorí sú pred nimi menej chránení a ľahko padnú do pasce zneužívania, núteného žobrania a rôznych foriem zneužívania. Rómovia sú jednou z najzraniteľnejších častí populácie, a to najmä preto, že im chýba pomoc v oblasti integrácie do spoločnosti a osobného rozvoja v rámci mnohorakých úrovní občianskeho života.

Z toho vychádza starostlivosť Cirkvi a váš špecifický prínos. Evanjelium je totiž hlásanie radosti všetkým, no osobitne tým najslabším a vysunutým na okraj. Sme povolaní k tomu, aby sme ich uistili o našej blízkosti a solidarite, podľa príkladu Ježiša Krista, ktorý svedčil o tom, že Otec v nich má osobitné zalúbenie. Je však potrebné, aby sa popri tejto solidárnej činnosti v prospech rómskeho ľudu, vyvinulo aj úsilie zo strany miestnych a národných inštitúcií a s podporou medzinárodného spoločenstva, pre vytvorenie projektov a intervencií v prospech zlepšenia kvality ich života. Zoči-voči ťažkostiam a útrapám našich bratov sa všetci máme cítiť dotknutí výzvou, aby sa stredobodom našej pozornosti stala dôstojnosť každej ľudskej osoby. Pokiaľ ide o situáciu Rómov na celom svete, je dnes veľmi dôležité vypracovať nové prístupy v občianskej, kultúrnej a spoločenskej oblasti, ako aj v pastoračnej stratégii Cirkvi, s cieľom čeliť výzvam rodiacim sa z moderných foriem prenasledovania, útlaku a neraz aj otroctva.

Povzbudzujem vás, aby ste veľkodušne napredovali vo vašom dôležitom diele, aby ste sa nenechali odradiť, ale aby ste pokračovali v úsilí v prospech tých, ktorí to najviac potrebujú,

lebo sa ocitli v núdzi a sú vyradení na perifériu spoločnosti. Nech vo vás môžu nájsť bratov a sestry, ktorí ich milujú tou istou láskou, akou Kristus miloval tých, čo boli najviac marginalizovaní. Budte pre nich prijímajúcou a radostnou tvárou Cirkvi.

Každého z vás i vašu prácu zverujem pod materinskú ochranu Panny Márie. Veľká vďaka a modlite sa za mňa.

Preklad: Zuzana Klimanová, Stanislav Gábor